

[Kaj Poulsen]

Må jeg så have lov til at spørge det radikale venstre: hvor langt skal understøttelses-satsen ned, for at vi kan få fuld beskæftigelse? Det var jo hovedessensen i talen. Hvor langt skal satsen ned, før det radikale venstre mener, at vi har fuld beskæftigelse i Danmark? Det vil sige, at man ud fra den terminologi må kunne forvente, at vi også til næste år må se det beskedne bidrag, ministeren har omtalt, fra det radikale synspunkt – hvis det endda kan opnå tilladelse.

Når man anviser overdækning for udgifterne ved forslaget, kaldes det hokuspokus af det radikale venstre. Det kaldes hokuspokus, når man kan konstatere, at dem, man tager de 2,4 mia kr. fra, i de sidste 3 år har haft en stigning i overskuddene og indtægterne fra 4 mia kr. til 19,9 mia kr. Så skal de bare have 2,4 mia kr. mere!

Det er en utrolig retfærdighedssans, det radikale venstre lægger til grund for sine udtalelser her i dag. Jeg må sige, at det er første gang, jeg har hørt dem, i den tid jeg har været herinde.

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Den skal blive meget kort. Jeg har efter kommentaren fra hr. Kaj Poulsen konstateret, at han åbenbart ikke har forstået det med de forbundne kar.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg synes som hr. Kaj Poulsen, at det dog var ejendommeligt at høre talen fra de radikale: det er et paradeforslag. Der blev snakket om forbundne kar. Nu kan de jo forbindes på forskellige måder, og hvad pengene bliver brugt til i dette samfund, er en politisk beslutning.

Man siger, at der ikke er dækning for dette. Jeg vil ikke sige, at VS ville have gjort det på den måde, men socialdemokratiet har faktisk sagt, hvor pengene kan tages. Så er det en politisk beslutning, om man vil bruge pengene på de arbejdsløse, eller man vil bruge dem på arbejdsgiverne. Der har de radikale valgt: de vil bruge dem på arbejdsgiverne. Det er det, der er pointen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg tror nok, jeg forstod talen om de forbundne kar, og jeg forsøgte også at give en forklaring på, hvad budskabet gik ud på, nemlig at når man forhøjede understøttelses-satserne, så blev der øget arbejdsløshed, og hvis man fastholdt dem og blev ved med at lade dem blive formindsket, så ville vi få fuld beskæftigelse. Det var talen om de forbundne kar fra det radikale venstre. Klar tale, helt afgjort. Men mit spørgsmål var: hvor langt skal understøttelses-satsen ned, før vi har fuld beskæftigelse, hvis det er det, der er politikken i dag?

Duetoft (CD):

Så er vi nået til den socialdemokratiske drillepakke, for det er jo ikke andet. Tre store, flotte flagskibe, men uden nogen som helst last, skal vi til at diskutere her i dag.

Man får en ganske klar fornemmelse af, hvorfor forslagene er fremsat: ikke – som det burde være, – fordi de skulle vedtages – jeg skal vende tilbage til, hvorfor man kan se det – men tværtimod fordi det er et dejligt tidspunkt at komme med den slags forslag på, ganske kort tid før et kommunevalg, hvor man gerne vil kunne gå ud til befolkningen og sige: dér kan I se; vi har nogle regeringspartier, der er så og så asociale, men vi socialdemokrater forstår at gøre det; vi er åh så fornuftige og gode og alt det dér.

Det minder ganske forbløffende om den teknik, man har brugt i mange år i mange kommuner, nemlig at sætte skatten ned i et valgår og sætte den op i de tre andre år. Det er lidt af det samme, man er ude på her for at vinde en taktisk gevinst.

Når jeg med så stor sikkerhed kan sige, at det åbenbart er det, socialdemokratiet ønsker med forslagene, så skyldes det, at de er ganske urealistiske.

Hvis vi tager karensdagsloven, som vi vender tilbage til senere, har vi drøftet afskaffelsen af karensdagen en mængde gange, og socialdemokratiets forslag er blevet stemt ned hver gang. Samtidig er det vel ikke forbigået socialdemokratiets opmærksomhed, at man i øjeblikket har et udvalg, der skal vurdere karensdagen. Ja men var det da så ikke rimeligt at vente, til det udvalg kom med sin rapport og vi kunne se, hvad karensdagen i